

31 Αυγούστου 2018

# **30 χρόνια από το μαρτυρικό τέλος του Γέροντα Γερμανού Σταυροβουνιώτη (1906 - 31 Αυγούστου 1982)**

/ [Πεμπτούσια](#)

# ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ

ΗΓΟΥΜΕΝΕΥΣΑΣ 1952 1982



Ο Γέροντας Γερμανός γεννήθηκε στο χωριό Αυγόρου της επαρχίας Αμμοχώστου το 1906 από γονείς ευσεβείς, τον Νικόλαο και τη Μαργαρίτα, το γένος Χατζηγεώργη. Διαβάζοντας, όταν ήταν μικρός, τον βίο του αγίου Ιωάννου του Καλυβίτου, παρακινήθηκε στην απόφαση να ακολουθήσει τον μοναχικό βίο.



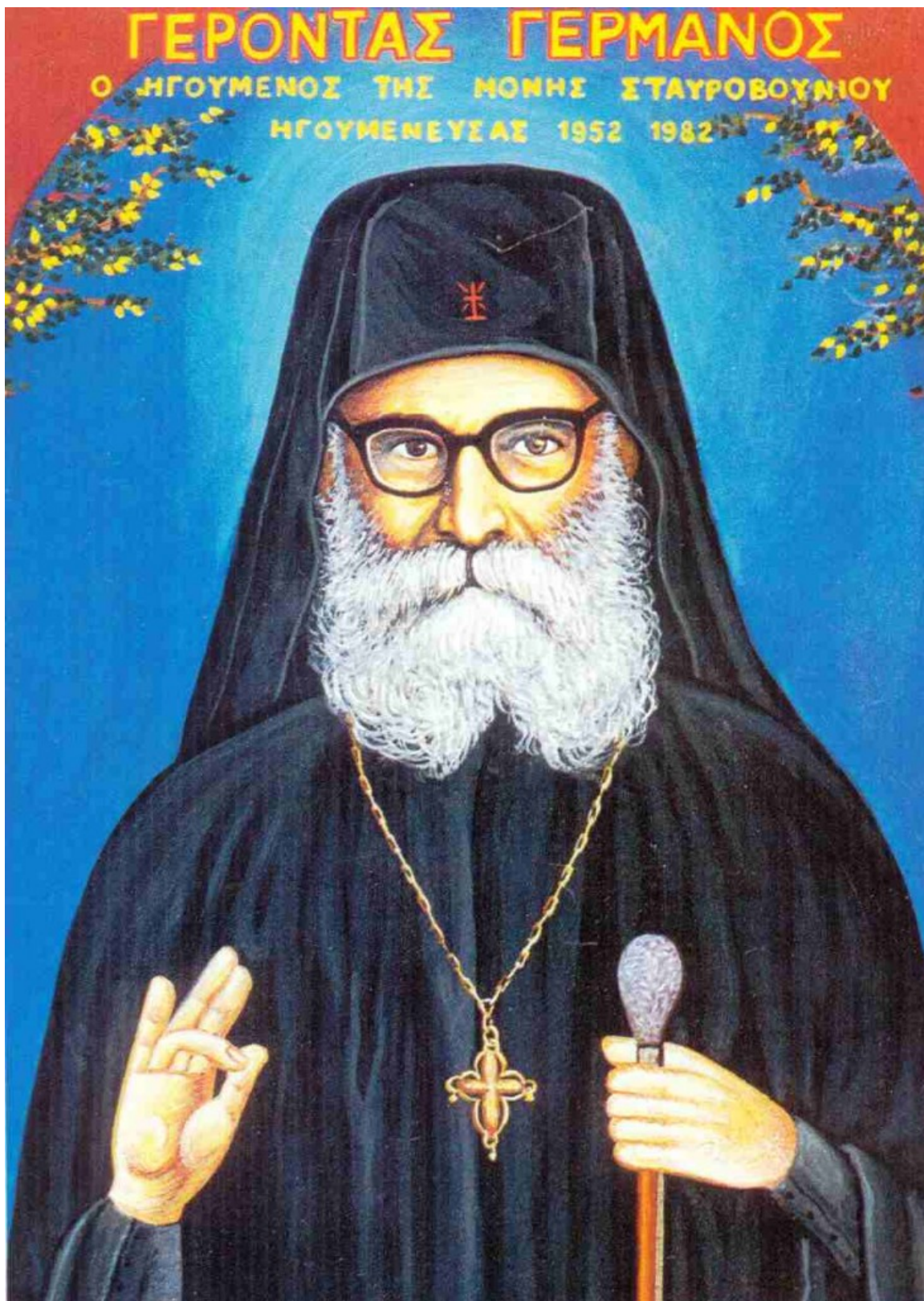
*Γέροντας Γερμανός Σταυροβουνιώτης*

Σε ηλικία 16 ετών εισήλθε στη Μονή του Σταυροβουνίου. Επέδειξε υποδειγματικό ζήλο και αξιοθαύμαστη υπακοή ως δόκιμος Μοναχός. Έλαβε τη ρασσευχή σε ηλικία 24 ετών και μετωνομάστηκε από Γεώργιο σε Γερμανό μοναχό. Χειροτονήθηκε Διάκονος τον επόμενο χρόνο. Έκάρη Μεγαλόσχημος σε ηλικία 29 ετών και

χειροτονήθηκε Ιερομόναχος στην ηλικία των 38 ετών.

Η αγνότητα του βίου του, η αποδεδειγμένη του σύνεση και οι διοικητικές του ικανότητες απετέλεσαν την κύρια αίτια της εκλογής του σε ηγούμενο το έτος 1952, οπότε είχε κοιμηθή ο μέχρι τότε ηγούμενος, ο αείμνηστος Γέροντας Διονύσιος ο Β΄. Ως ηγούμενος έδιδε σ' όλους τους τομείς πρώτος το άριστο παράδειγμα. Πρώτος στην ανεξικακία, στη συγχωρητικότητα, στην πραότητα, στην υπομονή, στη διακονία, στην εργατικότητα, στη σιωπή, στη συμμετοχή στις ιερές Ακολουθίες. Καλλιεργούσε με πολλή συνέπεια μέσα στην ψυχή του την αδιάλειπτη προσευχή.

Μία από τις κορυφαίες αρετές του ήταν η ενσυνείδητη αφάνεια. Απέφευγε με κάθε τρόπο οποιαδήποτε προβολή του προς τον έξω κόσμο, άλλα και προς τους ανθρώπους γύρω του. Φρόντιζε να κρύβη με κάθε επιμέλεια τις αρετές του, γι' αυτό και ελάχιστοι μπόρεσαν να αναγνωρίσουν τον ανεκτίμητο θησαυρό, πού κρυβόταν κάτω από την κατά κανόνα ευτελή του εμφάνιση. Η μετά δακρύων αδιάλειπτη προσευχή του, η αγγελική παράστασή του ενώπιον του φρικτού Θυσιαστηρίου του Κυρίου κατά την ώρα της Θείας Λειτουργίας και το μοναδικό και ανεπανάληπτο παράδειγμα της όλης βιοτής του απέδωσαν πλουσιώτατη πνευματική καρποφορία, όχι μόνο στην ίδια τη Μονή του, αλλά και στον γυναικείο Μοναχισμό της Κύπρου, πού άνθισε και στηρίχθηκε χάρις κυρίως στους δικούς του αγώνες.



*Γέροντας Γερμανός Σταυροβουνιώτης*

Υπήρξε άριστος Έξομολόγος και Πνευματικός, και καθωδήγησε πλήθος ανθρώπων στη μετάνοια και στην γνήσια πνευματική μεταστροφή προς τον Κύριο. «Όλη του η ζωή ήταν μία όντως ζώσα μαρτυρία του ζώντος Ιησού.

Η επίγεια βιοτή του επισφραγίστηκε με μαρτυρικό τέλος. Το απόγευμα της 31ης

Αυγούστου 1982, τελευταίας ημέρας του εκκλησιαστικού έτους και ημέρας αφιερωμένης κατ' εξοχήν στην Παναγία, την οποία υπερευλαβείτο ο μακαριστός Γέροντας, ενώ επέστρεφε από ολόήμερη σκληρή εργασία στους ελαιώνες, οδηγώντας το τρακτέρ της Μονής, κατέπεσε σε απότομη χαράδρα, όπου βρήκε, μόνος και αβοήθητος, μαρτυρικό θάνατο. Με το τέλος του εκκλησιαστικού έτους ετελεύτησε ο μακαριστός Γέροντας, μία γνήσια εκκλησιαστική μορφή, του οποίου η όλη ζωή ήταν ουσιαστικά μία διαρκής θυσία, μία αδιάλειπτη λειτουργία. Μετετέθη αναμφίβολα εκεί, όπου τελείται η αέναη Λειτουργία, στο άνω Θυσιαστήριο. Οι μοναχοί, πού τον αναζητούσαν επίμονα όλο εκείνο το απόγευμα, τον βρήκαν τελικά την άλλη μέρα σε νεκρική και προσευχητική στάση, με τα πόδια και τα χέρια του σταυρωμένα, ορατό κι αυτό σημείο της πνευματικής του εργασίας, ακόμη και κατά τις τελευταίες εκείνες επώδυνες στιγμές του μαρτυρικού του θανάτου, πού, σαν ωδίνες κάποιου άλλου τοκετού, τον εισήγαγαν στην αιωνιότητα.

Πηγή: Αρχιμανδρίτου Αθανασίου Καθηγουμένου Ιεράς Μονής Σταυροβουνίου, Ο Γέρων Γερμανός Σταυροβουνιώτης (1906-1982), Φως ιλαρόν και μυστικόν στη σκοτοδίνη των σύγχρονων καιρών, Έκδοσις Ιεράς Μονής Σταυροβουνίου, Λευκωσία - Κύπρος, β' έκδοση, Οκτώβριος 2000